

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Miroslavou Honusovou v právní věci

žalobce: M. D.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2025 č. j. MSK 15822/2025, ve věci
dopravního přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 24. 4. 2025 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2025 č. j. MSK 15822/2025, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín ze dne 30. 12. 2024 č. j. MUNJ-166548/2024/OPA-Kon, ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

361/2000 Sb., o silničním provozu a změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. V podané žalobě žalobce uvedl toliko, že p. F. ovlivnila rozhodnutí správních orgánů, neboť lže a úmyslně zkresluje důkazy.
3. Žalovaný ve vyjádření a uvedl, že jedinou žalobcem vznesenou žalobní námitku shledal zcela nedůvodnou a v podrobnostech odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a správních spisů. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. V elektronickém podání doručeném krajskému soudu dne 10. 7. 2025 žalobce uvedl, že v příloze posílá důkaz, který označil za stěžejní. Podání však žádnou přílohu neobsahovalo, o čemž byl žalobce vyrozuměn sdělením soudu ze dne 18. 7. 2025, jež bylo do datové schránky žalobce doručeno dne 21. 7. 2025.
5. Žalobce dále učinil ve věci elektronické podání doručené krajskému soudu dne 4. 8. 2025, které obsahuje odborný text vztahující se k institutu odmítnutí žaloby a dále text vztahující se k nálezu Ústavního soudu II.ÚS 1842/12 týkajícímu se náležitého odůvodnění soudního rozhodnutí. Z obsahu podání není zřejmé, že by se vztahovalo k žalované věci.
6. Podáním doručeným krajskému soudu dne 27. 10. 2025 zaslal žalobce soudu několik listin, které jsou v soudním spise vedeny jako přílohy žalobce. Jedná se o fotografii z Googlu z července 2019 zachycující silnici s dopravní značkou „konec obce“, dále fotografii školky Bludovice a stránku z webu www.skolkabludovice.cz, dále přílohu „kategorie, štítky“, přílohu o pořadu televize Polar „Další místo pro radar se připravuje v Bludovicích“ a Metodiku určování míst pro měření rychlosti obecní policií.
7. U jednání před krajským soudem dne 29. 10. 2025 byl dán žalobci prostor k rozvinutí žalobního tvrzení. Na výzvu soudu žalobce upřesnil, že paní F. je úřednice, která rozhodovala o všech jeho přestupcích. Její názor na pravidla silničního provozu není správný. Tato úřednice neodůvodnila napadené rozhodnutí žádným způsobem, pouze převzala odůvodnění správního orgánu I. stupně. Nikdy v žádném z dřívějších přestupkových řízení neuznala žádný žalobcem předložený důkaz. V napadeném rozhodnutí vysvětlila, že souhlasí se správním orgánem I. stupně a dále rozhodnutí doplnila o své úvahy, proti čemuž se žalobce již nemohl bránit. Šlo o tvrzení o možné akci ve školce a dále o tvrzení, že konec obce nesouvisí s umístěním radaru a také, že na všechny krizové situace se reaguje bržděním, což má žalobce za nesprávný názor, neboť krizové dopravní situace nemají paušální řešení.
8. Dále žalobce u ústního jednání před krajským soudem dne 29. 10. 2025 nad rámec žalobního tvrzení uvedl, že ve správní spise není úplná spisová dokumentace, zejména chybí výpovědi svědků, když žalobce jako svědky navrhoval své spolujezdce ve vozidle, tj. dceru a jejího přítele a dále posádku vozidla, které jelo za ním, tj. žalobcova bratra a jeho přítelkyni. Dále správní orgán nerefletoval námitku žalobce, že při umístění radaru nebylo postupováno v souladu s metodikou pro umístění radaru. Podle žalobce je správní orgán povinen tuto skutečnost zjistit z úřední povinnosti.
9. K přílohám zaslaným krajskému soudu dne 27. 10. 2025 žalobce u ústního jednání na dotaz soudu uvedl, že fotografii s umístěním dopravní značky „konec obce“ chce prokázat, že tato Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

nyňí z místa, které je na fotografii, zmizela a nachází se o 400 m dále v lese, což je proti metodice umísťování radaru. Pokud jde o fotografii školky Bludovice, chce jí prokázat, že před školkou není žádné prvotní zabezpečení, např. vrata nebo zábradlí, ani snížení rychlosti. Příloha „kategorie, štítky“ souvisí se školským zákonem a provozem školky. K příloze označené „Další místo pro radar se připravuje v Bludovicích“ žalobce uvedl, že se již dříve o tyto věci zajímal a na tomto místě bylo řečeno, že radar bude umístěn v souladu s legislativou, ale rozhodně nebylo řečeno nic o řidičích a překračování rychlosti. Předložená Metodika určování míst pro měření rychlosti obecní policií upravuje, aby radary byly umísťovány jen tam, kde je to nutné, neboť

radar má být až sekundárním řešením, když primárním řešením je zabezpečení konkrétního místa. Žalobce dále tvrdil, že soudu zaslal ještě videosoubor o délce asi 13 sekund, obsahující průjezd „oním místem“, včetně místa, které je označeno jako konec obce. Soubor má umístěný v mobilním telefonu a může jej soudu rovněž předložit. Žalobce navrhl provedení těchto důkazů soudem.

10. Žalovaný u jednání před krajským soudem v reakci na vyjádření žalobce setrval na své dosavadní argumentaci.
11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán skutkovým a právním stavem ke dni rozhodování správního orgánu a také obsahem žalobních tvrzení (ust. § 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s. ř. s.).
12. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 8. 7. 2024 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení o přestupku, včetně záznamu přestupku z automatického radaru bez obsluhy s platným metrologickým ověřením a fotografie z radaru. Součástí spisu je také ověřovací list č. 121/24 k použitému měřidlu, jímž byl silniční rychloměr RAMER10 T, ES prohlášení o shodě použitého radarového rychloměru se základními požadavky a s dalšími ustanoveními nař. vlády č. 426/2000 Sb. a RTTU 1999/5/EC, a dále rozhodnutí dopravní policie ze dne 13. 6. 2023 o určení místa pro měření rychlosti vozidel Městskou policií Nový Jičín v období od 1. 7. 2023 do 30. 6. 2024 v k. ú. M. N. J., jímž bylo mezi místa stacionárního měření na pozemní komunikaci I/57 zařazeno také místo Nový Jičín – Bludovice, u domu čp. X, obousměrně, s délkou měřeného úseku 200 m. Jako odůvodnění tohoto místa stacionárního měření je uvedeno, že daný úsek se nachází v místě, kde je přechod pro chodce, mateřská školka, a tedy zvýšený pohyb chodců. Řízení o přestupku bylo s žalobcem zahájeno oznámením vydaným dne 4. 9. 2024, současně bylo nařízeno ústní jednání na den 2. 10. 2024, k němuž byl žalobce předvolán. U ústního jednání dne 2. 10. 2024 žalobce do protokolu mj. uvedl, že byl řidičem předmětného vozidla. Popsal, že při průjezdu rovným úsekem v obci Bludovice projížděla dvě vozidla za sebou, kdy před radarem po levé straně je výjezd z vedlejší komunikace, ze které odbočoval zahradní traktor s vlečkou naložený senem, a to směrem doleva. Žalobce vyhodnotil situaci, kdy se traktor pohyboval nízkou rychlostí za nulového provozu, a proto jej začal předjíždět. V průběhu předjíždění spatřil z levé strany běžícího psa, což vzhledem k situaci vyhodnotil jako nebezpečí střetu a současně s ohledem na za ním jedoucí vozidlo zrychlil, čímž zabránil nehodě se zvířetem. Poté se zařadil před Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

zmíněný traktor a má za to, že i přesto, že porušil předepsanou rychlost, nemohl provést úkon jiným způsobem, protože pokud by prudce zabrzdil, zřejmě by došlo k ohrožení silničního provozu. Sdělením správního orgánu I. stupně ze dne 4. 10. 2024 byl žalobce vyrozuměn

o shromáždění podkladů pro rozhodnutí a o možnosti se k nim vyjádřit, jakož i o provedení dokazování mimo ústní jednání, a to nejpozději dne 13. 11. 2024. Dle protokolu ze dne 13. 11. 2024 správní orgán I. stupně provedl dokazování listinnými důkazy a žalobce možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí nevyužil. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 30. 12. 2024 č. j. MUNJ-166548/2024/OPA-Kon byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že dne 30. 6. 2024 v 10:05 hod. řídil motorové vozidlo registrační značky X, v obci Nový Jičín, místní část Bludovice, v blízkosti domu č. p. 19, ve směru jízdy z Nového Jičína na Hodslavice, nedovolenou rychlostí, přičemž mu byla prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 62 km/h, a tím žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem o silničním provozu v obci o 10 km/h a více, konkrétně o 12 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Dne 14. 1. 2025 podal žalobce ústně do protokolu odvolání, v němž zopakoval svou verzi

skutkové situace v době, kdy se dopustil překročení rychlosti v obci, namítl, že v sobotu je mateřská škola zavřená, přechod pro chodce se nachází 200 m za vozidlem žalobce a konec zastavěného území je necelých 100 m před vozidlem žalobce. Současně namítl, že správní orgán I. stupně se nezabýval tím, že žalobce zabraňoval kolizní situaci. Žalobce vyjádřil nesouhlas

se závěrem o naplnění materiální stránky přestupku, jelikož se skutek stal na přehledném úseku, v době absence chodců a současně v době volna, kdy není mateřská škola v provozu. Dle podkladu mapy Googlu byla dopravní značka „konec obce“ účelově přemístěna o 400 m dále

po cestě, kde již není zastavěné území, a to pouze z důvodu, že město Nový Jičín chce šikanovat řidiče, kteří na výjezdu z obce mírně překročí rychlost, aniž by mohli svým chováním kohokoliv ohrozit. Podle žalobce se nejedná o prevenci, ale o zneužívání represivního chování státu vůči jedinci. Dále žalobce brojil proti výši uložené pokuty a povinnosti uhradit náklady řízení.

O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

13. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km a více.
14. Žalobce v žalobě vznesl jediný žalobní bod, a to, že paní F. (oprávněná úřední osoba žalovaného) ovlivnila rozhodnutí žalovaného lhaním a úmyslným zkreslováním důkazů, a to bez jakéhokoliv bližšího odůvodnění a argumentace.
15. Pokud jde o náležitosti žalobních bodů, Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) setrvale judikuje, že § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaně) skutková tvrzení doprovázená Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

(v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (srov. k tomu obdobné závěry vyslovené v rozsudku NSS ze dne 27. 10. 2004 č. j. 4 Azs 149/2004-52, zveřejněném pod číslem 488/2005 Sb. NSS; z klasické starší judikatury viz např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993 č. j. 6 A 85/92-5). Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen, a obecně odkazuje k zákonným ustanovením, nebo vytýká-li vadnost řízení, aniž by zároveň poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno. Žalobce je povinen v žalobě vyličit, jakých nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit pouze s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtky (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Azs 92/2005-57, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS, a rozsudky NSS ze dne 31. 5. 2005 č.j. 8 Azs 52/2005-56 a ze dne 22. 4. 2004 č. j. 6 Azs 22/2004-42).

16. V návaznosti na stručnost a obecnost žalobního tvrzení krajský soud žalobci u ústního jednání umožnil jediný jím uplatněný žalobní bod blíže rozvést, což žalobce učinil tvrzením rekapitulovaným v odst. 7 tohoto rozsudku.
17. S ohledem na velmi kusý obsah žaloby soud předně zdůrazňuje, že řízení před správními soudy je ovládáno dispoziční zásadou, která se projevuje mimo jiné tím, že soud je v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu oprávněn přezkoumávat napadené výroky správního rozhodnutí jen v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Přezkoumá-li soud žalobou napadené rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, překročí rámec přezkumné činnosti vymezený v § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) již v minulosti vyslovil, že „jinou vadou řízení před soudem“ s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé je, pokud krajský soud přezkoumá a poté zruší žalobou napadené správní rozhodnutí z důvodu, který nebyl žalobcem uplatněn jako žalobní bod. Takový postup krajského soudu je nejen popřením dispoziční zásady, kterou je ovládáno správní soudnictví, ale znamená i zásah do principu rovnosti účastníků řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2008 č. j. 7 Afs 216/2006-63, z novějších rozhodnutí např. rozsudek ze dne 5. 3. 2015 č. j. 6 Afs 3/2015 – 29, ze dne 12. 3. 2020 č. j. 7 Azs 426/2019 – 38, bod 10 či ze dne 4. 4. 2024 č. j. 5 Afs 20/2023-31, bod 34).
18. K otázce naplnění skutkové podstaty řešeného přestupku žalobcem má krajský soud za prokázané záznamem o přestupku provedeným automatickým silničním rychloměrem s platným metrologickým ověřením formou statického měření, že měření bylo provedeno v místě určeném dopravní policií pro měření rychlosti. Z ověřovacího listu č. 121/24 je zřejmé, že silniční rychloměr Ramer10 T, kterým bylo měření provedeno, byl ověřen s platností do 19. 5. 2025. Ze snímku vozidla žalobce pořízeného měřicím přístrojem, jenž je objektivním dokladem o podmínkách a okolnostech měření, je patrné, že vozidlo se nachází v radarovém poli ve správné pozici. Dále je z něj zřejmá velmi dobrá viditelnost. Na zcela přehledném snímku

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

je zachyceno pouze jedno vozidlo, a to vozidlo žalobce, z čehož vyplývá, že nemohlo dojít ke změření jiného vozidla. Žádné pochybnosti o nepravosti snímku ze spisu neplynou a ani žalobce jeho obsah nerozporoval. Žalobce sám ve výpovědi ze dne 2. 10. 2024 uvedl, že byl řidičem měřeného vozidla. Snímek žádným způsobem neprokazuje žalobcovo tvrzení o průběhu skutkového děje. Záznamem přestupku, radarovým snímkem a výpovědí žalobce je naplnění skutkové podstaty přestupku prokázáno bez důvodných pochybností.

19. Krajský soud k námitce, že žalovaný v napadeném rozhodnutí převzal závěry správního orgánu I. stupně, uvádí, že takovému postupu žalovaného nelze z procesního hlediska ničeho vytknout za situace, kdy odvolací správní orgán dospěje na základě skutkového a právního stavu věci ke stejným závěrům, jaké učinil již správní orgán I. stupně. Takový postup je v souladu s ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“).
20. Správní orgán I. stupně se s žalobcem tvrzeným skutkovým stavem vypořádal na str. 4–5 prvostupňového rozhodnutí tak, že se jedná o pouhé nepodložené tvrzení žalobce, k němuž nebyly předloženy žádné důkazy. Správní orgán verzi žalobce neuvěřil, a to také s ohledem na skutečnost, že na záznamu přestupku je viditelné jen vozidlo žalobce jedoucí osamoceně na pozemní komunikaci. Nenachází se na něm žádná další vozidla, která by výsledek měření mohla ovlivnit. Žalobce sám nezpochybnil skutečnost, že překročil zákonem stanovenou rychlost jízdy a při ústním jednání nenavrhл provedení dalších důkazů. Správní orgán I. stupně uzavřel, že žalobce vycházel pouze ze svých subjektivních pocitů, které nepředstavovaly nějaké konkrétní nebezpečí, jež by bylo nutné za daných okolností odvracet porušením jiného právem chráněného zájmu, tedy překročením povolené rychlosti.
21. Krajský soud má toto vypořádání správního orgánu I. stupně za srozumitelné, přezkoumatelné a odpovídající obsahu správního spisu. Za záznam přestupku přitom považuje výstupové údaje z měřicího zařízení a fotografii žalobcova vozidla pořízenou tímtež měřicím zařízením. Z obsahu výpovědi žalobce učiněné v přestupkovém řízení dne 2. 10. 2024 neplyne, že by žalobce k podpoře svých tvrzení navrhl či předložil jakýkoliv důkaz.
22. Žalovaný se shodnou otázkou zabýval na str. 4 v odstavcích 2–4 napadeného rozhodnutí. Na základě jejich obsahu nelze učinit závěr, že by žalovaný doslovně převzal hodnocení správního orgánu I. stupně, neboť nad jeho rámec vyjádřil také svou vlastní úvahu, v níž mj. zdůraznil, že k překročení rychlosti došlo v místě, kde je východ z mateřské školy, přičemž je lhostejné, zda v daný den bylo školské zařízení v provozu, neboť nebylo možno vyloučit konání nějaké společenské akce nebo události, přičemž ani ze zákona neplyne výjimka z dodržování nejvyšší povolené rychlosti o víkendů.
23. Krajský soud má tuto úvahu žalovaného za zcela srozumitelnou, přezkoumatelnou a věcně správnou. Skutečnost, že ve dnech pracovního klidu lze předpokládat, že školské zařízení není v provozu, neznamená žádnou polehčující okolnost, ani akceptovatelný důvod pro překročení rychlosti v obci.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

24. Žalovaný rovněž zcela správně v napadeném rozhodnutí na str. 4 v odstavci 4 konstatoval, že námitka týkající se přemístění značky „konec obce“ je ve vztahu k přestupkovému jednání irelevantní, neboť k přestupku došlo v zastavěné části obce na úrovni budovy mateřské školy. Krajský soud je téhož názoru a doplňuje, že ani situace, kdy dopravní značka „konec obce“ je již v dohlednu, neopravňuje řidiče ke zvýšení rychlosti, pokud se stále nachází na území obce, kde platí zákonné omezení rychlosti, což byl případ žalobce.
25. Dále žalobce brojil proti argumentaci žalovaného v na str. 4 v odst. 3 napadeného rozhodnutí, obsahující úvahu žalovaného k řešení krizové dopravní situace. Žalobce je kritický zejména k názoru, že k předejití krizové dopravní situace je nezbytné snížení rychlosti.
26. Krajský soud předně zdůrazňuje, že tato část úvahy žalovaného je čistě teoretická, učiněná nad rámec nezbytného odůvodnění, neboť žalobcem tvrzený skutkový děj nebyl v přestupkovém řízení prokázán. Vzhledem ke skutkové rozmanitosti případů, které mohou tvořit množinu krizových dopravních situací, lze konstatovat, že paušální řešení neexistuje. Žalovaný vyslovil svůj názor na žalobcem předestřenou konkrétní situaci, byť neprokázanou, takže nelze dospět k závěru, že zneužil správní uvážení v neprospěch žalobce. To, že byl názor žalovaného jiný, než žalobce očekával, nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí. V obecné rovině lze shrnout, že je vždy na řidiči vozidla, jak vyhodnotí dopravní situaci, v níž se ocitl, a jakým způsobem na ni zareaguje. Pokud však přitom poruší právní předpisy a je mu to prokázáno, nese za své jednání odpovědnost.
27. Za zcela zásadní pro posouzení věci však považuje krajský soud skutečnost, že žalobce svou skutkovou verzi, kterou uvedl v přestupkovém řízení ve výpovědi ze dne 2. 10. 2024, nijak neprokázal a ani nenavrhl k jejímu prokázání žádné důkazy. Fotografie pořízená radarem, jež je součástí správního spisu, rovněž nic nevypovídá o skutkovém ději vyličeném žalobcem. Naopak žalobcovo vozidlo je na fotografii zachyceno zcela osamocené a je seznatelné, že se pohybuje v pravém jízdním pruhu po směru jízdy, v jeho okolí nelze spatřit žádná jiná vozidla, ani žádný další pohyb. Správní orgán I. stupně tedy vyhodnotil zcela správně tvrzení žalobce jako nepodložené a rozporné s tímto listinným důkazem a žalovaný toto vyhodnocení zcela správně aproboval.
28. Žalobce u jednání před krajským soudem dne 29. 10. 2025 dále namítl, že spisový materiál není kompletní, protože nebyly provedeny jím navržené důkazy výpověďmi svědků. Krajský soud považuje tuto námitku za opožděnou, a proto se jí nezabýval. Toto tvrzení bylo poprvé vzneseno až po uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby (ust. § 71 odst. 2 s. ř. s.). Dle dlouhodobé konstantní judikatury správních soudů lze nové žalobní body doplnit jen ve lhůtě pro podání žaloby, která má prekluzivní charakter, takže její zmeškání nelze prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.). K dodatečně uplatněným žalobním tvrzením proto soud nepřihlíží (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 3. 1999 sp. zn. I.ÚS 164/97). Pro úplnost krajský soud podotýká, že ani text žaloby podané v zákonné lhůtě dne 24. 4. 2025 nepředstavuje předobraz tohoto žalobního tvrzení. Dodatečné tvrzení žalobce u ústního jednání před krajským soudem nelze považovat ani za rozvinutí vzneseného žalobního bodu tvrdícího, že oprávněná úřední osoba lže a úmyslně zkresluje důkazy.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

29. Krajský soud však pro úplnost podotýká, že obsahem správního spisu má za prokázané, že žalobce v průběhu přestupkového řízení před správním orgánem I. stupně, ani v odvolání nenavrhл provedení žádných důkazů. Jeho tvrzení u ústního jednání před krajským soudem, že ve správním spise chybí provedení jím navržených důkazů, je tak v přímém rozporu s obsahem tohoto spisu.
30. Stejnou optikou je nutno nahlížet na námitku týkající se umístění radaru v rozporu s metodikou pro umísťování těchto zařízení. I toto tvrzení, které žalobce poprvé vznesl až u jednání před krajským soudem dne 29. 10. 2025, je opožděné, a proto se jím krajský soud s odkazem na již výše uvedenou argumentaci nezabýval.
31. Pro úplnost však soud podotýká, že námitky proti umístění radaru nelze úspěšně vznášet v přestupkovém řízení ve snaze zpochybnit naplnění skutkové podstaty přestupku. Orgány činné v přestupkové řízení nejsou povinny ani oprávněny posuzovat metodickou správnost umístění radaru. Tato činnost je v kompetenci orgánů dopravní policie. Součástí správního spisu je rozhodnutí dopravní policie o určení místa stacionárního měření, kde byl přestupek žalobce zachycen, což je pro potřeby přestupkového řízení zcela dostačující.
32. Žalobce u ústního jednání před krajským soudem dne 29. 10. 2025 také požadoval, aby soud provedl důkaz listinami, které mu žalobce zaslal dne 27. 10. 2025, přičemž u jednání žalobce konkretizoval, co jimi chce prokázat (viz odst. 9 tohoto rozsudku).
33. Krajský soud při posouzení důvodnosti navržených důkazů vycházel z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 2. 5. 2017 č. j. 10 As 24/2015-71, publikovaného ve Sb. NSS pod č. 3577/2017, takže zkoumal, zda jsou tyto důkazy potřebné pro náležité zjištění skutkového stavu, a dospěl k závěru, že nikoliv. Předně je krajský soud toho názoru, že správní orgány zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak soud již vyložil výše (viz odst. 18 a násl. tohoto rozsudku). Další důkazní návrhy proto považuje za nadbytečné.
34. Soud v této souvislosti považuje za vhodné také doplnit, že žalobcem navržené důkazy se nevztahují ke skutkové podstatě řešeného přestupku. Fotografie dopravní značky „konec obce“ z r. 2019 je pro přestupkové řízení zcela irrelevantní, neboť žalobce prokazatelně přestupek spáchal v zastavěném území obce. Listiny vztahující se k okolí mateřské školy a k jejímu provozu nemohou vyvrátit stanovisko žalovaného a probované soudem (viz odst. 22 a 23 tohoto rozsudku), že dny pracovního klidu nepředstavují výjimku z dodržování rychlosti v zastavěné části obce. Poslední dvě listiny se vztahují k umístění radaru, což je otázka, kterou nelze úspěšně argumentovat v přestupkovém řízení, jak již soud výše vysvětlil (odst. 31 tohoto rozsudku).
35. Žalobce u soudního jednání dále uvedl, že soudu zaslal videosoubor o délce 13 sekund, obsahující průjezd místem přestupku a místem označeným dopravní značkou „konec obce“. Po sdělení soudu, že dle obsahu soudního spisu taková příloha nebyla soudu předložena, žalobce uvedl, že má tento videosoubor ve svém mobilu a navrhl jej jako důkaz. Krajský soud provedení tohoto důkazu rovněž zamítl, neboť se nevztahuje ke skutkovému stavu spáchání přestupku, ale k námitce nesprávného umístění radaru, která byla vznesena jednak opožděně a jednak je pro řešený přestupek bez právního významu.
36. Jelikož krajský soud neshledal důvody, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět, zamítl ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
- Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

37. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. října 2025

JUDr. Miroslava Honusová
samosoudkyně